

Throne som kaldet dertil ved Valg, uden Adkomst ved Slægtstaf og Arv; for det Første modstrider dette alle i dette Dieblit i Europa herskende Begreber om Monarchie; det vilde sætte os, naar vi udtalte det, i Modsigelse til de Magter, vi have forhandlet med; men dernæst er det klart, at om Valg er der ikke Tale; Prinds Christian er, vel at mærke, ikke foreslaaet paa Grund af sine personlige Egenskaber, hvormedet vi end kunne sætte Priis paa disse, men han er betegnet som den meest bekvemme Personlighed, der ved Arrangements i den kongelige Familie kunde samle Slægtstabsberettigelse. Kun ved at lade Prinds Christian komme paa Thronen ad denne Vej i Genhold til Kongeloven, bliver der et Sammenhæng mellem hvad vi gjøre og hvad der hidtil er forhandlet i denne Sag, hvad der er udtalt baade i Warschauerprotokollen og i den danske Circulairnote. Men der kommer andre Betragtninger til for os; først naar Prinds Christian paa denne Maade kommer paa Thronen, ere de udstedte Renunciationer rigtigt og loyligt benyttede; der er ingen af de Medlemmer i den kongelige Familie, der vare arveberettigede førend Prinds Christian, der har givet sit Samtykke til, at Kongelovens Arvesølge ophæves, men de have givet deres Samtykke til, at de personligt træde ud af Rækken, for at deres i Kongeloven grundede Arveret kunde gaae over paa næste Arving, i den bestemt udtalte Hensigt, at den af dem frasagte Arveret endelig skulde falde paa Prinds Christian. Naar vi benytte os af Renunciationer til umiddelbart og først at ophæve Kongelovens Arvesølge, da benytte vi Renunciationerne uretteligen; naar derimod Prinds Christian først igjennem disse Renunciationer i Genhold til Kongeloven er kommen paa Thronen, saa ere de høie Personer traadte ud af Arverækken for bestandig; den, som eengang har frasagt sig den Plads, som han havde, har tabt al Plads; ved Forandringer i Arvesølgen, der derefter foretages, vil intet af de foregaaende Medlemmer af Kongehuset kunne finde sig krænk; thi de ere slet ikke længer arveberettigede; Indskrænkning i Arvesølgen kan kun træffe de bagefterfølgende Cognater, af hvilke de nærmeste ville være Prinds Christians egne Døttre.

Naar dernæst Sagen ordnes paa denne Maade, bliver Prinds Christian af Glücksborg, den Opfatning og de Forskringer tro, som han eengang har givet; han har sagt, at han vilde skylde sin Gemalinde og hendes Slægt, og kun dem alene, sin Ret, at han kom paa Thronen. Det er altsaa ubilligt, at han bliver Konge paa en Maade, hvorved han synes ikke at skylde de Renuncerende noget, og det vilde være Tilfældet, naar han blev Konge, efterat Kongelovens Arvesølge var ophævet, saa at de Andre ingen Ret havde at overdrage til ham. Men hermed staaer det Hovedpunkt i Forbindelse, hvorpaa jeg maa lægge ganske særdeles Vægt. Ved at gaae frem paa denne Maade, holde vi fast paa den Erklæring, som Prinds Christian af Glücksborg har givet, at han ikke erkender hos sig selv i sin Person nogensomhelst Arvesberettigelse uden den, han faaer af sin Gemalinde, og den, som Keiseren af Rusland indrømmer ham, hvilken sidste dog kun er en Frasalden af Indsigelse mod hans mandlige Linie med Hensyn til Lehnshertugdømmet Holsteen. Der er altsaa heri en bestemt Erklæring imod alle slesvigholsteenske Theorier, og denne Erklæring skulde vi ikke give Slip paa. Ingen af os veed, hvad der kan skee i Fremtiden; ingen af os veed, med hvilken Kraft, og i hvilket Dieblit de slesvigholsteenske Bestræbelser og Theorier igjen kunne gjøre sig gjældende, og derfor skulle vi sørge for, at ethvert Baand, som kan gjøres gjældende derimod, bliver beholdt. Naar Prinds Christian kommer paa Thronen ved vort Samtykke, i Genhold til Kongeloven og de fete Renunciationer, kan det endda være tænkeligt, at slesvigholsteenske Prætendenter gjøre Indsigelse imod det Arrangement, som nu forberedes; de kunne maaskee paaastaae, at der ikke er nogen legal Form, hvorunder det, der vedtages, kan gjøres gjældende for Slesvig eller for de Dele af Holsteen, der følge den danske Kongelovs Arvesølge, men en saadan Indsigelse vil da kun ramme Prindsens Person, ikke hans Sønner; thi de aflede en Arveret fra deres Moder. Jeg troer derfor, at det er af den største Bigtighed, at vi holde paa, at Prinds Christian kommer paa Thronen, for Kongeloven ophæves, eller at hans Anerkendelse som Thronfølger i Genhold